

Beskæftigelsestillægget til kontanthjælpsmodtagerne afskaffes, men bevares til start-hjælpsmodtagerne.

Adgangen til i særlige tilfælde at udbetale aktiveringsgodtgørelse på op til 1.500 kr. pr. måned afskaffes, således at kommunerne alene får mulighed for at yde aktiveringsgodtgørelse på op til 1.000 kr. pr. måned til såvel kontant- som starthjælpsmodtagere.

Der lægges loft over lønnen i offentlig jobtræning, svarende til ydelsen, dog mindst 82 pct. af højeste dagpengesats.

Det sidste er en tilpasning af regelsættet for udlændinge, som kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for før den 1. juli 2002, som er berettiget til introduktionsydelse svarende til kontanthjælp. Det sker for at sikre, at det også for denne gruppe kan svare sig at arbejde på samme vilkår som andre kontanthjælpsmodtagere.

Sondringen mellem dagpenge- og aktivperioden ophæves. Som det er nu, er der en 12-måneders-dagpengeperiode og i de sidste 36 måneder en aktivperiode, hvor den arbejdsløse ofte har været sendt i aktivering, der ikke har ført til job. Det erstattes af en ydelsesperiode på 4 år inden for en fælles referenceperiode på 6 år. Samtidig indføres et intensivt kontaktføreløb med mulighed for at iværksætte alle tilbud fleksibelt i hele ledighedsperioden.

Der sker en ændring af reglerne om nyberegning for dimittender og andre under samme regler, så de først får ret til beregning af en individuel sats 6 måneder efter, at dagpengeretten er indtrådt.

Der gennemføres en forenkling og harmonisering af rådighedsreglerne for såvel dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, der er arbejdsmarkedsberettigede. Det betyder krav om rådighed for rimeligt arbejde fra første ledighedsdag og krav om aktiv arbejdssøgning under aktivering. Rådighedsafprøvningen knyttes til de individuelle kontaktføreløb, der gerne skulle føre til fastholdelse af beskæftigelse. Der sker samtidig en forenkling af rådighedssanktioner samt en styrkelse af kontrollen med rådighedsvurdering.

Samtidig sker der en nedsættelse af ventetiden for ret til dagpenge fra 4 til 3 uger ved ophør af virksomhed.

Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig det her meget brede og efter vores opfattelse gode arbejdsmarkedsforlig.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal spørge meget enkelt: Er det efter Dansk Folkepartis ordførers opfattelse den arbejdsløses egen skyld, at vedkommende er arbejdsløs? Eller er det, fordi der ikke er noget arbejde at få, at den arbejdsløse er arbejdsløs?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har to spørgsmål til hr. Bent Bøgsted.

Det ene er, at jeg skal høre, om hr. Bent Bøgsted er enig med Dansk Folkepartis socialordfører, fru Pia Kristensen, som til Politiken den 24. maj, da regeringen fremlagde sit forslag om at skære i kontanthjælpen, sagde:

»Den ydelse skal ikke røres. Det ville være en katastrofe for de mennesker, og de skal have lov til at komme igennem det forløb og prøve at blive omplaceret. Dem er vi ømme overfor«.

Er hr. Bent Bøgsted enig i fru Pia Kristensens udsagn? Det er det ene.

Det andet er: Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti vil medvirke til at sikre, at a-kasserne også får en mulighed for at efterleve det, som arbejdsmarkedsreformen giver udtryk for, nemlig at de skulle kunne spille en aktiv rolle i arbejdsmarkedspolitikken. Det kræver, at man ændrer a-kassernes formålsparagraf, som i dag siger, at den udelukkende skal arbejde med det formål at administrere a-kasse-udbetalingsydelse. Men skal de indgå i formidling og vejledning og alle mulige andre ting, skal man ændre formålsparagraffen. Vil Dansk Folkeparti medvirke til det?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal lige spørge hr. Bøgsted om, hvordan den her aftale egentlig er blevet til. For det er jo klart, at ude i forsamlingshusene og i læserbreve kan vi jo høre og læse, hvilken enorm indflydelse Dansk Folkeparti har i dette Ting. Nogen gange får man opfattelsen af, at hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti har forhandlet direkte med beskæftigelsesministeren, at aftalen var klar, og så var det de øvrige partier, der tilsluttede sig det forlig, som Dansk Folkeparti havde fået presset regeringen til.

Jeg vil gerne høre, om det er en korrekt opfattelse, eller om man har pyntet sig lige lovlig meget med lånte fjer. Var det ikke sådan, at forholdet var det stik modsatte, at det var de gamle forligspartier, der forhandlede en tekst, og så